

ՄիաՄանթո

Նալասարդեան աղօթք առ Դիցուհին Ահանհիտ

Ո՛վ Դիցուհի, ես մեղկութեան կրօններէն ահա իմ խիղճս լուացի
Ու պերճօրէն դեպի գՔեզ կը քալեմ: Հողաթափներս դեռ սուրբ են:
Բա՛ց մարմար դուռը մեհեանիդ, անոր դիմաց ես ճակատդ թող արհունեմ...
Բա՛ց բագինդդ եւ տո՛ւր ինձի շէկ գօրութիւնը Արտաշեսեան նախնիքներու...:
Լսէ՛ ինձի, Ոսկեղէն մա՛յր, քո՛յր արգասանդ, քո՛յր բարութեան,
Առատութեանց պարգեւիչ եւ Տիրուհիդ հին հայոց,
Նալասարդի առաւօտով Քու նախկին ցեղդ ահաւասիկ կը ցնծա՛յ...
Թոյլ տուր որ ես, ծնրադիր՝ ձեւիդ առջեւ աղօթեմ...:

Լսէ՛ ինձի, Հրաշքի՛ Վարդ, ոսկի ոտքով աստուածուհի,
Գիշերային սպիտակ Հարս եւ Տարփուհիդ Արեգական
Եւ լուսամարմին մերկութիւն Արամագդեան Առագաստի,
Արեւն իր մէկ ճառագայթով թո՛ղ քու բագինդ դարձեալ վառէ...:
Կը հաւատամ ես ի Քեզ: Բագրեւանդեան բլուրներուն վրայ կանգուն,
Ես՝ բագմադարեան դիցապաշտ եւ նիգակազէն քու որդիդ,
Իբր առաքեալ եւ խնդրարկու Քեզի կու գամ վեհօրէն,
Լսէ՛ ինձի, Հայկեան բամբիռս Գողթան հողէն է ծներ...:

Ուխտի կու գամ: Քղամիդ մը հասակէս վար եւ բարսամունքի դալար ոստեր ի
ձեռիս,
Ահաւասիկ արծաթ ցնցուղ մը վարդահիւթով՝ ստինքներդ օծելու...
Ահաւասիկ խնկաման մը սափորածեւ, ուր կործանումդ իմ արցունքո՛վս ես
լացի...

Եւ ստուերիս հետետող եղնիկներով նուիրական՝ Քեզ կը քալեմ...:

Բագրեւանդեան բլուրներէն հեթանոս կեանքը հոսի,

Արետորդիք գեղահասակ, բեհեզներով պարեգօտուած,

Աղեղներու, նիզակներու եւ նետերու վարժէն յետոյ, գոհարանիդ սեմին վրայ

Յաղթ ցուլերու պարանոցին իրենց սուրերը թո՛ղ սեւեռեն...:

Թո՛ղ պտղաւորեալ հայ հարսներուն ուսերէն յստակ տարմը տատրակներուն

Դէպի անդրիդ թոհչ առնեն: Վարդավառի ջրախաղերը թող բացուի՛ն...:

Եւ վեշտասնամեայ աղջիկներ բագինիդ շուրջ պարի ելած,

Իրենց մարմինը մոգական, ո՛վ գգաստութեանց Տիրամայր, թող քե՛զ բաշխեն...:

Քսան դարու Քու վրէժդ թո՛ղ որ այսօր ես լուծեմ,

Ո՛վ աստուածուհիդ Անահիտ: Ահաւասիկ քու բագինիդ կրակներուն մէջ նետեցի

Իմ խորտակուած խաչափայտիս երկու թեւերը թունաւոր,

Եւ ցնծա՛ դուն, ո՛վ Ոսկեմայր, Լուսաւորչի կողերէն, ժանտ ոսկոր մը քեզ կը

ծխեն...:

Կը պաղատիմ ես Քեզի, ո՛վ գօրութեանց Դուն աներկրորդ Գեղեցկութիւն...:

Դուն Քու մարմինդ արեգակին ընծայելով՝ բեղմնաւորուէ անոր Տարրէն

Եւ անյաղթելի ահեղ Աստուած մը պարգեւէ դուն Հայութեան...:

Քու աղամանդեայ արգանդէդ, ո՛վ Դիցուհի, ահեղ Աստուած մը ծնանէ՛ մեզ...: